

Art

Coordina Eugènia Sendra
timeout.cat/art

Nou temps per a l'"Ajo"

La Fundació Suñol acull l'exposició que marca el retorn de la publicació contracultural. Per Eugènia Sendra

LES PARETS DEL **Nivell Zero** de la Fundació Suñol estan empaperades amb retalls i fragments dels *Ajoblanco* del 1977. Hi llegim sobre educació, ecologia, sexologia i antipsiquiatria, cultura, viatges i comunes. Sembla una picada d'ullet als orígens, a l'exposició poètica que va acollir la Facultat de Dret de Barcelona el 1973, la gènesi de la revista contracultural que va sacsejar la Barcelona i l'Espanya de la fi del franquisme fins als anys 80; tornaria en una segona etapa i ara el projecte pren volada amb un espai propi a Gràcia. A part, la publicació impresa reapareixerà al juny amb periodicitat trimestral.

No deixa de sorprendre trobar *Ajoblanco libertario 1977* en un espai dedicat a l'art del segle XXI. Pepe Ribas, cofundador de la publicació, ho argumenta: la mostra es volia fer fa quatre anys a la plaça del MACBA i finalment la Suñol és l'espai que ha accedit a

acollir la proposta. "A la ciutat hi ha censura", afegeix.

El 1977 va ser un any de reactivació social i cultural marcat pel míting de la CNT a Montjuïc i les jornades llibertàries. Segons els *Ajoblanco*, va ser una espècie de maig del 68 a escala local. "Es construïa des de la base una alternativa al sistema capitalista -apunta Ribas-. Ara no hi ha futur i convé connectar amb el món alternatiu, vital i encisador per trobar una sortida". *Ajoblanco* reneix amb aquesta premissa i es vol consolidar com un moviment crític que retorni a la passió "per trencar amb la por". Ribas aprofita per assenyalar les disfuncions de la indústria cultural regida pels índexs d'audiència, les

subvencions i un cert divisme d'alguns creadors.

A la mostra es poden consultar facsimils de les revistes editades el 1977 i alhora es treu la pols de collages i dibuixos que van il·lustrar portades i pàgines d'una publicació que en una primera etapa va prescindir de la publicitat, i en la qual els lectors participaven de forma directa. I tot i que llavors l'autoria era difusa i col·lectiva, brillaven les creacions de Carles Guillén, Toni Puig i Evelio Gómez. Ens fan viatjar a l'univers d'aleshores, la Rambla, els Joglars i Ocaña,

un món que també han capturat artistes contemporanis com Antoni Hervàs. ■

DE QUÈ VA...

Una revisió de l'any 1977 des de l'òptica d'*Ajoblanco*.

PER QUÈ HI HEU D'ANAR...

Les reivindicacions de llavors segueixen ben vigents. La lluita continua.

→ Fundació Suñol.
M: Diagonal. Fins al 6 de maig. Gratis.